

אם אשכחך ירושלים

במהלך
דגרי

קול התור אל האור

אִם אֶשְׁכַּח יְרוּשָׁלַם
תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּרְבֶּכְ לִשְׁוִי לִחְפִי
אִם לֹא אֶזְכְּרִי אִם-לֹא אֶעֱלֶה
אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחָתִי:
(תהלים קל"ו, ה')

מוקדש לעילוי שכינת עוזנו
ולעילוי כלל נשמות ישראל

נלקט ונערך בס"ד על-ידי ר. חלוזה
בעיה"ק טבריא ערב ראש השנה תשע"ב
בהסכמתו ובעידודו של הג"צ הרב דב הכהן קוק שליט"א

ארגון בחגוי הסלע ת.ד. 628 עיה"ק טבריא | המוקד הטל' | 073-2338833

050-4113653 | 052-7151890

אתר | www.b-h.org.il דוא"ל | info@b-h.org.il

אם אשכחך ירושלים

שאלת ירושלים
סבסוך האמונה
ההתחלה של הסוף
אל בית היין
עבודה שבלב

שאלת ירושלים - שאלה לתשובה!?

בסערת הדמיון המשתוללת לרחק האמונה
בבליל התרחישים הסובבים לקדם הרעה
ברפיון ידיים אל מול מחזה הווה קודר
בעצבות שקועה אל מול עתיד עובר

הלום יהלום אל "ברית השלום"
כשכל יהודי ישר מרגיש שצר
כשהלב הקר רחוק מהלב הנשבר

כולם מדברים על שלום
כולם כבר רוצים שלום
אך כולם נדרשים אל הבדק
כי אין שלום בלי צדק

א. ממלכת ישראל והעיר ירושלים היו קיימות כבר בשנת 1312 לפנה"ס, כ-2000 שנים לפני קום האסלאם.

ב. לאחר כיבוש הארץ בשנת 1272 לפנה"ס שלטו היהודים בה לתקופה של 1000 שנים והייתה להם נוכחות רצופה בה במשך 3300 שנים!

ג. השליטה הערבית היחידה בא"י שהחלה בשנת 635 לספירה נמשכה רק 22 שנה.

ד. במשך יותר מ-2700 שנה הייתה ירושלים בירתה של העם היהודי!

ה. כיצד ניתן להתלבט בכלל בסוגייה האם יש ליהודים זכות מלאה או לא על מקומות דוגמת: מערת המכפלה, קבר יוסף והר-הבית (הר המוריה: שם התבצעה גם עקדת יצחק), כאשר מתועדים במקורותינו כל פרטי הקנייה בטאבו של מקומות אלו ואחרים:

מערת המכפלה: אברהם קנה מעפרון החתי ב-400 שקל כסף.
(בראשית כ"ג, ט"ז)

חלקת קבר יוסף (שכם): יעקב קנה מבני חמור אבי שכם ב-

100 קשיטה. (בראשית ל"ג, י"ט)

הר הבית: דוד קנה מארגן ב-600 שקלי זהב. (דברי הימים א' כ"א, כ"ה)

הר שומרון: עמרי קנה משמר ב-2 ככר כסף.

ו. דוד המלך ייסד את העיר ירושלים. רגלו של מוחמד מעולם לא דרכה בה.

ז. ירושלים מעולם לא הייתה בירתה של אף ישות ערבית או מוסלמית. בכל תקופת שלטונם של הירדנים בירושלים עד לשחרורה בשנת 1967, לא זכתה העיר לשום ביקור ממלכתי של אחד מהמנהיגים הערבים ומעולם לא נעשתה לעיר בירתם.

ח. ירושלים נזכרת כ-700 פעם בתנ"ך ואף לא פעם אחת בקוראן! הקוראן בסורה 10, 94 (סורה = פסוק בקוראן) קובע שנושאים שאינם ברורים בו יש לפנות ולהסתמך על התנ"ך (שהוא כאמור המקור היהודי). ואם בתנ"ך מובהר מפורשות שירושלים היא העיר הקדושה לעם היהודי, הרי מוכרת וברור מכך שהקוראן בעצמו מסכים כי ירושלים שייכת לעם היהודי! ט. היהודים מתפללים עם פניהם אל ירושלים, ואילו המוסלמים מתפללים עם גבם אליה - לכיוון העיר מכה, שבערב הסעודית (דרומית - מזרחית אלינו).

הפסוק בקוראן אומר שבשנת 624 לספירת הנוצרים: "...מכאן ואילך תפנו פניכם למכה".

י. בחירת המוסלמים בירושלים כמקום בעל אופי רוחני-דתי כביכול היה אקט פוליטי בלבד. כשקבע הח'ליף עבד-אל-מליכ

את מיקום מסגדו על חלק מיסודות בית המקדש שנחרב, הייתה כוונתו להכריז בכך בפני העולם, שהדת החדשה, האסלאם, וממלכתו הרחבה הם 'יורשיה החוקיים' וממשיכי היהדות באמונה המונותיאיסטית. הטיעון היה, שהקב"ה מאס ביהודים ולאחריהם בנוצרים ובחר במוסלמים בסופו של דבר, להיות לו כביכול 'לעם סגולה'.

יא. היה זה רק מאוחר יותר שירושלים הפכה להיות קשורה בדרך לא דרך למסורת המוסלמית בזכות סיפור האגדה: "הטיול הלילי"- בו מתואר 'מעופו הלילי' של מוחמד מהעיר מכה לירושלים, עצירת בניינים אצל 'אללה', ונחיתה בבוקרו של יום חזרה במכה.

יב. חלק מרעיונותיו של הנביא מוחמד הושתתו על רעיונות יהודיים, כמו המנוחה בשבת וצום ביום הכיפורים. בפרק 46 של הקוראן, הוא אומר: "התורה שלי באה כדי לאמת את התורה היהודית בלשון הערבית". האסלאם, לדורותיו ולפרשניו, מתייחס ליהדות בהתאם לנטיות לב פוליטיות.

- סורה 2, 81: "אנו (אללה) נתנו למשה את ספר התורה ושיגרנו לאחר מכן עוד שליחים..."
- סורה 6, 155-156, אללה מצהיר: "אנו נתנו למשה את הספר בשלמותו! ... ספר זה מבורך הוא".

• סורה 10, 94: "אם יש לך ספק כלשהו בדבר-מה (מן הקוראן שהורד אליך), שאל את בני ישראל שקיבלו ולמדו את ספר התורה לפניך". כך התנ"ך מקובל כיותר מדויק ומושלם מאשר הקוראן.

• סורה 46, 12: "לפני (הקוראן) ניתן ספר (התורה) למשה בהדרכה וחסד וספר (הקוראן) מאשר אותו בשפה הערבית...". מוחמד, הפונה למוסלמים, מצווה:

• סורה 4, 136: "המאמינים! האמינו באללה ובשליחו ובספר אשר הוריד לשליחו וכן בספר (התורה) שהורד מקודם...".
• סורה 46, 9: "אין אני מחדש דבר שלא נתגלה כבר על-ידי השליחים שקדמו לי".

יג. למרות יחסו המזלזל של הקוראן ליהודים מעולם לא הוטלה בספק בספר זכות היהודים על הארץ. ההיפך הוא הנכון. הקוראן תומך בזכות היהודים על הארץ. במקומות שונים בקוראן אומר אללה למשה רבנו שארץ ישראל היא של עם ישראל. יתרה מכך, המפרשים אומרים אפילו שכשמדברים על נחלה עתידית לעם ישראל, מדובר על נחלה שתשתרע מהפרת ועד הנילוס.

• סורה 5, 24: משה מדבר לעם ישראל: "התקדמו בדרככם אל הארץ הקדושה אשר הבטיח (אללה) לכם".

• סורה 7, 133: "אחר כך הורשנו לעם המעונה את הארץ הקדושה, את מזרחה ומערבה, ונתקיימו כל ההבטחות של

ריבונך לבני ישראל ...".

• סורה 10, 93: "אחר-כך הושבנו את בני ישראל לבטח בארצם והענקנו להם מכל טוב. "

• סורה 17, 103-104: אללה מדבר ומזכיר את ההיסטוריה: "הטבענו אותו (פרעה) ואת כל אשר לו יחדיו ואחר כך אמרנו לבני ישראל: "התנחלו בארץ ישראל וביום האחרון תופיעו בפנינו יחדיו" ...".

• סורה 28, 5-6: "אך אנו החלטנו להטות חסד לחלשים ולעשותם למנהיגים ויורשים בארץ שהחלטנו להושיבם בה, וכן להביא על ידיהם על פרעה ועל המן עם צבאותיהם את האבדון שהיו חוששים ממנו."

יד. אנשי הדת המוסלמית סומכים על זה שהמוסלמים לא מכירים את הקוראן. העניין שכל אדמת ישראל היא וואקף מוסלמי לא מעוגנת בקוראן, אלא רק בתורה שבעל-פה, וסותרת אותו.

טו. פליטים ערבים בישראל החלו להזדהות כפלסטינים רק בשנת 1967 בתום מלחמת 'ששת הימים', שני עשורים בכלל לאחר הקמת מדינת ישראל.

טז. הקמת אש"ף ('הארגון לשחרור פלסטין') הייתה רק בשנת 1964. הרבה אחרי הקמת המדינה.

יז. בשנת 1948 עודדו מנהיגי מדינות ערב השכנות את הפליטים הערביים לצאת מישראל בהבטיחם לטהר את הארץ מיהודים. 68% מהפליטים ברחו מרצונם מבלי לראות עדיין חייל ישראלי מולם.

יח. פליטים יהודים נאלצו לברוח מארצות ערביות רבות עקב ריבוי מעשי האלימות, הרדיפות והפוגרומים נגדם ע"י ערבים כל אותן השנים.

יט. מספר הפליטים הערבים שיצאו מישראל בשנת 1948 ומספר הפליטים היהודיים שיצאו מארצות ערב השונות מוערך במספר כמעט זהה של כ-630,000 איש.

כ. למרות שטחן העצום של מדינות ערב השונות לא נקלטו הפליטים הערביים מישראל בארצות ערב. מתוך 100 מיליון פליטים בעולם מאז מלה"ע השנייה, הם מהווים את הקבוצה היחידה שלא נקלטה או השתלבה כמעט בארצות עמם.

כא. הפליטים היהודיים נקלטו כולם בישראל - מדינה שאינה גדולה בגודלה מהעיר ניו-ג'רסי שבארה"ב.

כב. המאבק הערבי-ישראלי: 8 מדינות ערב (לא כולל 'פלסטין') מול מדינה יהודית בודדת. הערבים יזמו את כל 5 המלחמות נגדנו והפסידו בכולן. ישראל התגוננה כל פעם וניצחה. מכאן

יובן, מדוע מכונה הצבא הישראלי - "צבא ההגנה לישראל". כג. אמנת הפת"ח (זרועו הצבאי של אש"ף = "החילוניים' שלהם") עדיין דורשת את השמדת ישראל (שלא לדבר על אמנת "החמאס" = "הדתיים' שלהם").

כד. ישראל פעלה רבות לקידום השלום עם הפלסטינים: מסרה בידם את הגדה המערבית, אוטונומיה תחת הרשות הפלסטינית, אפילו סיפקה להם נשק שהיה אמור למצוא שימוש לטובת צורכי הגנת ובכל זאת הופעל הכל כנגדנו!

כה. מתוך 175 החלטות מועצת הביטחון של האו"ם עד שנת 1990: 97 היו נגד ישראל.

כו. מתוך 690 החלטות העצרת הכללית של האו"ם עד שנת 1990: 429 היו נגד ישראל.

כז. מדוע אפוא הכיר האו"ם בזמנו בזכות הקמת מדינת ישראל אם ממילא יוצאים נגדה חוצץ כל הזמן? כלום המאבק הערבי-ישראלי 'והצעות החלוקה' לא היו עוד בימי תקופת המנדט הבריטי בא"י טרם הקמת המדינה? כח. כאשר הירדנים (עד 1967) הרסו 58 בתי-כנסת בירושלים האו"ם שתק!

כט. כאשר חיללו הירדנים בשיטתיות את חלקות הקבורה

היהודיים בבית העלמין העתיק שבהר הזיתים: האו"ם שתק.
ל. כאשר הירדנים אכפו מדיניות נוסח 'אפרטהייד' ומנעו
גישתם של היהודים להר-הבית ולכותל המערבי: האו"ם שוב
שתק.

לא. בזמן השלטון הירדני, נבזזו אתרים המקודשים ליהודים
ומהיהודים נשללה זכות הגישה אליהם.
תחת השלטון היהודי נשמרו כל האתרים המוסלמיים והנוצריים
והגישה אליהם היתה פתוחה תמיד למאמיני כל הדתות האחרות.

ובכן אין כאן שום שאלה כלל

אלא רק שאלה לתשובה לכלל

ואת הסכם השלום יש לקיים לפי כל הכללים

אך לא עם האויבים אלא עם אבינו שבמרומים!!!

סבסוך האמונה

בדור של שיא קבלת האיתותים
בדור שדוצים שלום ולא מנצחים
בדור שדוח הערכים משנה כיוונה תדיר
בדור שהמצב מסתבך אל הלא נהיר

בזה הדור ניתן לפתור את הבעיה המסובכת
אם נחקור בפשטות אל שורש התסבוכת
ראשית להבין על מה אויבינו נלחמים
ומי שלח אותם אלינו באחרית ימים

באמנת תנועת ההתנגדות האיסלמית - פלסטיין ("חמאס")
פלסטיין, 1 מוחרם 1409 - 18 באוגוסט 1988:
כתב אחמד ישמעאל יאסין בשם אללה הרחמן והרחום:
'הייתם הטובה באומות שהוצעו לבני האדם. מצווים את הטוב
ושוללים את הרע ומאמינים באללה. לו האמינו אנשי הספר
כי אז היה להם טוב.

יש מהם מאמינים אך רובם מושחתים. הם לא יזיקו לכם אלא
במעט ואם יילחמו בכם, ייסוגו מפניכם ולא ינצחו אתכם.
הם נדונו להשפלה היכן שיהיו, אלא אם כן יחזיקו במסורותיו
של אללה ובני האדם כי העלו את חמתו של אללה, הם נדונו

לחיי מסכנות כי כפרו בפסוקי אללה והרגו את הנביאים בלא צדק. הם נדונו לכך משום שמרדו ועברו על החוק' (סורת אל עמרן, 106 - 108).

יוצא שאויבינו נלחמים בנו על דבר האמונה ואיך נעיז פנינו אל אבינו כשרחקנו בתקומה

ובהמשך מתוך הסעיף שלושה-עשר: 'פתרונות השלום, היוזמות והוועידות הבין לאומיות היוזמות, ומה שמכונה פתרונות השלום והוועידות הבין לאומיות לפתרון הבעיה הפלסטינית, סותרות את השקפת תנועת ההתנגדות האסלאמית. כל ויתור על פיסת אדמה מפלסטיין הוא ויתור על חלק מהדת שלה. על כך היא מחנכת את אנשיה, הנלחמים להנפת דגל אללה מעל מולדתם.. אין לבעיה הפלסטינית פתרון אלא בג'יהאד. כל היוזמות, ההצעות והוועידות הבין-לאומיות הן בזבוז זמן ומשחק שווא.

העם הפלסטיני נעלה מכדי שישחקו בעתידו, בזכויותיו ובגורלו.

והנה הראיה שלא יהיה שלום עם המחבלים
והנה הראיה שהיבטים שלום עם אבינו שבמרומים
ליישב את סכסוך האמונה אשר בלב
ואז יבואו ימים טובים ובלי כאב
ימים אשר נשב כולנו שמחים לבטח
רק אם נשכיל היום לפתוח פתח

ההתחלה של הסוף

ואתם אחינו דעו שה' הולך אותנו בדרך קשה ברוב עוונותינו עם זאת האומה, רצוני לאמר-אומת ישמעאל המריבה לצערנו. ולא עמדה כלל על ישראל אומה יותר מרעה ממנה ולא מי שהפליג להשפילנו ולהפחיתנו ולחזק שנאתנו כמותם... (הרמב"ם ב"איגרת תימן")

וְקָרָאתָ שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל (בראשית ט"ז, י"א)
שעתיד הקב"ה לשמוע בקול נאקת העם ממה שעתידים בני ישמעאל לעשות באחרית הימים, שנאמר "ישמע אל ויענם" (מתוך פרקי דרבי אליעזר).

הקב"ה הבטיח לאברהם אבינו שארץ ישראל נתונה לזרעו לעולם, שכן נאמר:

"כִּי אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֶתָּה רוֹאֶה לְךָ אֶתְנַחֶה וְלִאֲרֶעֱךָ עַד-עוֹלָם" (בראשית י"ג, ט"ו).

וזאת בזכות הברית שכרת הקב"ה עם אברהם שנאמר:

"וְהִקְבַּמְתִּי אֶת-בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינָךְ וּבֵין אֲרֶעֱךָ אֲחֵרִיךָ לְדֹרֹתָם לְבְרִית עוֹלָם לֵהְיוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים וְלִאֲרֶעֱךָ אֲחֵרִיךָ" (בראשית י"ז, ז')

"זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ הַזֶּה לְאַלְף הָיּוֹר: אֲשֶׁר
 פָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָזֵק: וַיַּעֲמִידָהּ
 לְיַעֲקֹב לְחֹזֶק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן
 אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן וְכָל-נַחֲלֹתֵכֶם" (תהלים ק"ה, ח' - י"א).

אבל גם לאויבי נפשנו הישמעאלים יש זכות על ארץ ישראל
 וכך מובא בזוהר הקדוש (פרשת וארא ל"ב):

אַרְבַּע-מֵאוֹת שָׁנִים עָמַד הַשָּׁר הַהוּא שֶׁל
 בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל, וּבִקֵּשׁ לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָמַר לוֹ: מִי
 שְׁנִמּוֹל הָיִשׁ לוֹ חֵלֶק בְּשִׁמְךָ? אָמַר לוֹ: הֵן. אָמַר לוֹ: וְהָרִי
 יִשְׁמָעֵאל שְׁנִמּוֹל מִפְּנֵי מָה אֵין לוֹ חֵלֶק בְּךָ כְּמוֹ יִצְחָק?
 אָמַר לוֹ: יִצְחָק נִמּוֹל כְּרָאוֹי וּכְתָקוֹנֹי, וְזֶה אֵינוֹ כֵּן; וְלֹא
 עוֹד, אֶלָּא שָׂאֵלוֹ נְדָבָקִים בִּי כְּרָאוֹי לְשִׁמּוֹנָה יָמִים, וְאַלֶּה
 רְחוּקִים מִמֶּנִּי עַד כְּמָה יָמִים. אָמַר לוֹ: עִם כָּל זֶה, כִּיִּנֹן
 שְׁנִמּוֹל, הָאֵם לֹא יִהְיֶה לוֹ שָׂכָר טוֹב בְּעֵבוֹר זֶה?! וַיַּעַל
 אוֹתוֹ הַזָּמָן שְׁנוֹלֵד יִשְׁמָעֵאל בְּעוֹלָם וְנִמּוֹל! מָה עָשָׂה
 הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא - הִרְחִיק אֶת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל מִהַדְבָּקוֹת
 הָעֲלִיוֹנָה, וְנָתַן לָהֶם חֵלֶק לְמִטָּה בָּאֶרֶץ הַקָּדוֹשָׁה בְּגִלְגַּל
 אוֹתָהּ הַמִּלָּה שֶׁבָּהֶם.

ואנחנו, עם היותנו סובלים מהכנעתם שיקרותם ופחזותם מה
 שאין ביכולת האדם לסבול ונעשנו כמו שכתוב בתהלים "ואני

כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו" ולמדונו החכמים
שניסבול שקרי הישמעאלים וכוזבם ונשמע ונידום. ושמו על
זה חז"ל הערתם משמות בניו של ישמעאל

"ומשמע ודומה ונשא". (הרמב"ם ב"אגרת תימן")

ונראה בחוש כי זוהי גם המדיניות שתהייה באחרית
הימים- "ומשמע ודומה ונשא". אנחנו נשמע ונידום ונישא את
הכאב - לא נגיב. (וזהו פרשת וארא ל"ב) וְעֵתִידִים בְּנֵי

יִשְׁמָעֵאל לְעוֹרֵר מִלְחָמוֹת חֲזָקוֹת בְּעוֹלָם, וְיִתְאַסְּפוּ בְּנֵי
אָדָם עֲלֵיהֶם וְיַעֲזְרוּ מִלְחָמָה בָּהֶם - אַחַת עַל הָיִם,
וְאַחַת עַל הַיַּבָּשָׁה, וְאַחַת סָמוּךְ לִירוּשָׁלַיִם, וְיִשְׁלְטוּ אֵלּוּ
בָּאֵלּוּ, וְאַרְץ הַקְדוּשָׁה לֹא תִמָּסֵר לְבְנֵי אָדָם. בְּזִמָּן הַהוּא
יִתְעוֹרֵר עִם אֶחָד מִסּוּף הָעוֹלָם עַל רוּמֵי הָרִשְׁעָה וְיִלָּחֶם בָּהּ
שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים, וְיִתְאַסְּפוּ שָׁמָּה עַמִּים וְיִפְּלוּ בִיְדֵיהֶם, עַד
שִׁיתְאַסְּפוּ כָּל בְּנֵי אָדָם עָלֶיהָ מִכָּל קְצוֹי אֶרֶץ, וְאִזּוֹ יִתְעוֹרֵר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא עֲלֵיהֶם. וְהוּא שְׁאֵמֵר הַפְּתוּב 'כִּי זָבַח לַה'
בְּבִצְרָה' וְגו'. וְאַחֲרֵיכֵן מָה פְּתוּב - 'לֵאחֲזוֹ בִּכְנָפוֹת
הָאֶרֶץ' וְגו', וְיִכָּרִית לְבְנֵי יִשְׁמָעֵאל מִמֶּנֶּה, וְיִשְׁבֵּר כָּל
הַשָּׂרִים שְׁלִמְעֵלָה, וְלֹא יִשְׁאָר כֹּחַ לְמַעְלָה לְשָׂרֵי אֲמוֹת
הָעוֹלָם, אֲלָא כָּחַם שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְבִדּוֹ. וְעַל הַזִּמָּן הַהוּא
פְּתוּב 'כִּי-אִזּוֹ אֶהְפֹּךְ אֶל-עַמִּים שָׁפָה בְּרוּרָה לְקָרָא כָּלֶם

בְּשֵׁם ה' לְעַבְדּוֹ שְׁכֵם אֶחָד', וְכָתוּב

'בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד'.

**"הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָא אֲדֹנָי יִי וְהִשְׁלַחְתִּי רָעָב
 בָּאָרֶץ לֹא-רָעָב לְלֶזֶם וְלֹא-צָמָא לַמַּיִם כִּי אִם
 לְעֹמֶץ אֶת דְּבָרֵי יִי"**
 (עמוס ח', י"א)

והנה, עינינו כבר חוזות בתחילתה של התקופה המיוחדת של
 שיבה המונית בתשובה שתביאנו בע"ה אל הגאולה השלימה.
 וכך כותב הרמב"ם בהלכות תשובה (פרק ו', הלכה ה'): "כל הנביאים
 כולם ציוו על התשובה. ואין ישראל נגאלין אלא בתשובה.
 וכבר הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן,
 ומיד הן נגאלין. שנאמר: והיה כי יבואו עליך כל הדברים האלה
 וכו', ושבת עד ה' אלוהיך, ושב ה' אלוהיך ורחמך". (דברים ל',
 א'-ג')

אף על פי כן, באחרית הימים תהא סלקציה נוראה ולא כולם
 יזכו לעשות תשובה ולהציל נפשם:
**"יִתְּבָרְרוּ וְיִתְּלַבְּזוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים וְהָרָשִׁיעַ וְרָשָׁעִים
 וְלֹא יִבְיֹזוּ כָּל רָשָׁעִים וְהַמִּשְׁכִּילִים יִבְיֹזוּ"**
 (דניאל י"ב, י')

**"וְהָיָה הַנֶּעֱאָר בְּצִיּוֹן וְהַנִּזְוֶה בִּירוּשָׁלַם קְרוֹשׁ יֹאמַר
 לוֹ".** (ישעיה ד', ג')

שני שלישים יגועו וייכרתו, והשליש השלישי יעבור מבחן וצרוף כצרוף הכסף, ויודקו רק אלה שעמדו בתוקף הנסיונות הרבים: "וְהָיָה בְּכָל הָאָרֶץ נָאֻם - יְיָ פִּי - שְׁנִים בָּהּ יִפְרְתִּי יְגֻעֵוּ וְהַשְׁלֵשִׁית יִנָּתֵר בָּהּ: וְהִבֵּאתִי אֶת הַשְׁלֵשִׁית בְּאֵשׁ וְצִרְפֹּתִים כְּצִרְף אֶת־הַכֶּסֶף וּבִחוֹנֹתַי כְּבִחוֹן אֶת הַזָּהָב הוּא יִקְרָא בְּשֵׁמִי וְאֲנִי אֶעֱנֶה אֹתוֹ אֲמַרְתִּי עָמִי הוּא וְהוּא יֹאמֶר יְיָ אֱלֹהֵי" (זכריה י"ג, ח')

ומה ביכולתנו לעשות בכדי לזרז את משיח בן-דוד, לגאול את עם ישראל?
(שאלתו של ר' בנימין הלל משיקלוב זצ"ל לרבו הגר"א) עונה הגאון מוילנא לתלמידו: "אם תצליחו להביא 60 ריבוא אוכלוסיה ישראל, 600 אלף, חצי מליון יהודים, במקום שנקרא "שערי ירושלים" מתי שהוא, אז יש בכוח 60 ריבוא לבטל את הסיטרא אחרא ששולט בשערי ירושלים ואז תזכו לגאולה השלימה." ("קול התור" פרק ו')

ובחלוף הצרות הגדולות ועוד לפנינו מלחמת גוג ומגוג לברר כל החיים אל הגאולה וכך מתנבא יחזקאל על המלחמה הנוראה:

"וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא בָּיּוֹם בּוֹא גּוֹג עַל-אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל
 זָאֵם אֲדָנִי יְיָ תַעֲלֶה זִמְתִּי בְּאַפִּי: וּבִקְנָאתִי
 בְּאֵשׁ-עֲבֻרְתִּי הַבִּרְתִּי אִם-לֹא בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
 רָעַשׁ גָּדוֹל עַל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל: וְרָעִשׁוּ מִפְּנֵי הָגִי
 הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְחַיַּת הַשָּׂדֶה וְכָל-הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׁ
 עַל-הָאָרֶץ וְכָל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ
 וְנִהְרְסוּ הַהָרִים וְנִפְּלוּ הַמִּדְרָגּוֹת וְכָל-חֹמֶה לְאַרְץ
 תִּפּוֹל: וְקָרָאתִי עָלָיו לְכָל הָרִי חֹרֵב זָאֵם אֲדָנִי יְיָ
 חֹרֵב אִישׁ בְּאַחִיו תִּהְיֶה: וְנִשְׁפָּטְתִּי אֹתוֹ בְּדַבָּר
 וּבַדָּם וּגְשָׁם שׁוֹטֵף וְאֶבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ אֵשׁ וְגִפְרִית
 אֲמַטִּיר עָלָיו וְעַל אֲגָפָיו וְעַל-עַמִּים רַבִּים אֲשֶׁר
 אֵתוּ: וְהַתְגַּלְתִּי וְהַתְקַדְשִׁיתִי וְנִזְדַּעַתִּי לְעֵינֵי גּוֹיִם
 רַבִּים וִידְעוּ כִּי-אֲנִי יְיָ."
 (יחזקאל ל"ח, י"ח-כ"ג)

וכשכל אויבי ישראל יבואו להילחם על ירושלים ישמידם ה'
 יתברך בנקמות גדולות שלא נראו מעולם:
 "הֲגַה יוֹם בָּא לִי וְחִלַּק שְׁלָלְךָ בְּקֶרֶךְ: וְאֶסְפַּתִּי

אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם אֶל יְרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה וְלַכְּפָרָה
 הָעִיר וְנִשְׁסוּ הַבָּתִּים וְהַנָּשִׁים תִּשְׁגַּלְכָּה וַיֵּצֵא חֲצִי
 הָעִיר בַּגּוֹלָה וַיֵּתֶר הָעָם לֹא יִפְרֹת מִן־הָעִיר: וַיֵּצֵא
 יְיָ וְלָחֹם בַּגּוֹיִם הָהֵם כִּיּוֹם הַכְּלָחֲמוֹ בְּיוֹם קָרָב:
 וַעֲמִידוֹ רָגְלָיו בְּיוֹם־הַהוּא עַל הָר הַזֵּיתִים אֲשֶׁר עַל
 פְּנֵי יְרוּשָׁלַם מִקֶּדֶם וְנִבְקַע הָר הַזֵּיתִים מִחֲצִי
 מִזְרָחָה וְיָמָה גַּיָּא גְדוּלָּה מְאֹד וּבִישׁ חֲצִי הָהָר צְפוֹנָה
 וּחֲצִי נֶגְבָּה: וְנָסְתָם גַּיָּא־הָרִי כִּי יִגְיַע גַּי־הָרִים
 אֶל־אֶצֶּל וְנָסְתָם כַּאֲשֶׁר נָסְתָם מִפְּנֵי הָרַעַשׁ בְּיָמֵי
 עֲזִיָּה מֶלֶךְ יִהוּדָה וּבָא יְיָ אֱלֹהֵי כָל־קְדָשִׁים
 עֹמֵךְ". (זכריה י"ד, א'-ה')

"וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מִיָּם־חַיִּים מִירּוּשָׁלַם וְחֲצִים
 אֶל־הַיָּם הַקָּדְמוֹנִי וְחֲצִים אֶל־הַיָּם הָאֲחֵרוֹן בִּקְיִין
 וּבַזֹּרֶף יִהְיֶה: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בְּיוֹם
 הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד".
 (זכריה י"ד, ח'-ט')

"וְזֹאת תִּהְיֶה הַמַּגָּפָה אֲשֶׁר יִגָּף יְיָ אֶת־כָּל־הָעַמִּים

אִשֶּׁר צָבְאוּ עַל-יְרוּשָׁלַם הַמֶּמְקַ בְּשָׂרוֹ וְהוּא עֹמֵד
עַל-רֹגְלָיו וְעֵינָיו תִּמְקְנָה בְּחֹרֵיהֶן וּלְשׁוֹנָן תִּמְקֶן
בְּפִיהֶם: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא תִּהְיֶה מִהוּמַת - יי רַבָּה
בָּהֶם וְהִחָזְקוּ אִישׁ יָד רֵעֵהוּ וְעָלְתָה יָדוֹ עַל-יָד
רֵעֵהוּ". (זכריה, י"ד, י"ב-ט"ו)

וכך ייחרב וייהרס כל עולם השקר עד ויתגדל ויתקדש שמיא
רבא, וייבנה עולם האמת וכולם ידעו שה' אחד ושמו אחד ואז
יוכתר מלך המשיח לקיים רצון ה' לכל אדם ועל תקופה נפלאה
זו התנבא הנביא ואמר:

"וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים זָכוֹן יִהְיֶה הָרַב בֵּית - יי
בְּרֹאשׁ הָהָרִים וְנִשְׂא מִגְבְּעוֹת וְנָהָרוּ אֶלָּיו כָּל הַגּוֹיִם:
וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לָכֵן וְנַעֲלָה אֵל הָר - יי
אֶל-בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִירָצוּ מִהֲרָכָיו וְנִלְכְּה בְּאַרְצוֹתָיו
כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבָר - יי מִיְרוּשָׁלַם: וְשִׁפְטָה
בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים וְכָתַתּוּ חֻרְבוֹתָם
לְאֵתִים וְחֲזִיתוּתֵיהֶם לְמִזְמוֹרוֹת לֹא-יִשָּׂא גּוֹי אֶל-גּוֹי
חֹרֵב וְלֹא-יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה". (ישעיה ב', א'-ד')

ואז כל יהודי במלוא צימאונו לדבר ה' היוצא מציון יזכור
שבועתו

אֵם

אֶשְׁכַּח

יְרוּשָׁלַם

תִּשְׁכַּח יְמֵי: תִּדְבֹק

לְשׁוֹנִי לְחֹפִי אֵם לֹא

אֶזְכְּרִי אֵם-לֹא

אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם

עַל רֹאשׁ שְׂמֹחָתִי

(תהלים קל"ז, ה')

אל בית היין

אל עיר האלהים אל ירושלים ברחמים
והתשוקה העצומה לבוא אל הר הקודש
להקריב קורבנות להודות בשיר ושבח
שבעה נקיים ותשעה ירחי לידה קשים
שני אלפים מרים עד אלף שביעי נצחי

בהתאסף עמים להילחם עם גאולי האל
י'תאמרו כל פעלי און' להכרית השארית
עשיו ומרעיו ישמעאל ושאר אויבי הקודש
לשלח בחמת אש י'כל מועדי אל בארץ'
להכחיד מגוי י'לא יזכר שם ישראל עוד'

אך י'לעקב חק לישראל ברית עולם'
והוא יתברך י'זכור לעולם בריתו'
אז תרעש הארץ אף שמים יטפו
עת ישיב אל נקמות גמול על גאים'

אז יבוא בן דוד לקנא קנאת השם
לנקום דם ילדיו השפוך על הארץ

ובעולם העליון אז נבנס המשיח למקומו
זוקף עיניו ורואה את האבות הקדושים
נבנסים לבית האלהים החרב וזועקים
ורחל בוכייה דמעותיה בעיניה
עדיין ממאנת להינחם על בניה
אז ידים קולו משיח השם ויבכה
ויזדעזע כל גן עדן כולו במראה

וכל הצדיקים צווחים גועים ובוכים
וכל הרקיעים והמחנות הקדושים
מתחלחלים מזדעזעים ומתבהלים

עד שמגיע המשיח לבסא העליון
עד שמבטיח שופט הארץ נקמות
ומראה ברחמיו את כל הטובות
שעתיד לעשות בחלוף הרעות

אז יעבור הכרוז בקול גדול ויאמר
התעוררו קדושי עליון
קומו מלפני מלך המשיח
הנה הגיע הזמן שתתחבר האשה עם בעלה
ובעלה מבקש לנקום נקמות העולם בעבודה

אז יקומו כולם ויחגרו בלי זין למשיח על ירכו
אברהם מימינו יצחק משמאלו יעקב מלפניו
ומשה רבינו הרועה הנאמן
ילך וירקוד מעל הצדיקים כולם

לבוש בעשרת בגדי קנאה וחגור בחרבו
יקחהו האל הקדוש וינשק לו על ראשו
יעטרהו בכתר שמות קדושים לפארו
אף מרכבות קדושות ומחנות עליונים יסובבוהו
יתנו לו עוד מתנות וסגולות נפלאות יעטרוהו

ומלאכי עליון אבלי ציון המיוסרים
יתנו לו אדרת אדומה בדם המייחלים
'לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאומים'

ובדרך בקן ציפור בפרשת הדרכים
יבשר לרחל כי בא מועד המועדים
ובראותה אותו אז תקבל התנחומים
תעמוד לנשקו ותחכה לשוב הבנים

ובארץ הגליל שם תחילת גלות ישראל
יתגלה מאור קן ציפור המשיח הגואל
והארץ תזדעזע מקצה השמים עד קצה השמים
והכל יראה וגם ישיח בגילוי של מלך המשיח

אז בהתאסף עמים רבים על הארץ ליפול
בהיכלות זכות עם פרא אדם שאף נימול
אז יתעורר המלך הקדוש על עמו לחמול
להקים את כנסת ישראל ולחזקה בכל
יקבץ הגלויות מקצה עולם ועד קצהו

ובאותות ובמופתים ינקום בגויים
לגאול את עמו גאולת עולמים

ומהמסע הרחוק לקץ הנדודים הקרוב
ושבה הרעייה נווה תפארתה ירושלימה
בת טובים כולה זרע אמת אל בית היין
על יד משיח בן דוד בן ישי בית הלחמי
ויבואו שבעת הרועים ללוות המלכה
אל הר המור אל גבעת הלבונה

ובהתרגשות הגדולה תראה ברוחה
את דודה שאליה מדלג ובא
ותאמר "ישקני מנשיקות פיהו"
כי עוד מעט תכלה נפשה
כי כבר כה חיבתה
כי כבר כה ייחלה
כי כולה כה חולת אהבה לדודה...

מתוך "בחגוי הסלע"

עבודה שבלב

קריאת קודש מגדולי ישראל לומר בימים אלה הפרקים: פ"ג, ק"ל, קמ"ב, כ', ק' והשם יתברך ברוב רחמיו יחיש גאולתנו.

נאמר על מלחמת גוג ומגוג כשיקבצו עם רב מהאומות אל ירושלים למלחמה

פג א שִׁיר מְזֻמֹּר לְאַסָּף: ב אֱלֹהִים, אֱלֹ-
דָמִי-לָךְ, אֱלֹ-תַחֲרַשׁ וְאֱלֹ-תִשְׁקֹט, אֱלֹ:
ג בִּי-הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יִהְיֶינָה, וּמִשְׁנֵאִיךָ נִשְׂאוּ
רֹאשׁ: ד עַל-עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ סוּד, וַיִּתְּעֲצוּ
עַל-צְפוּנֶיךָ: ה אָמְרוּ, לָכוּ וְנִכְחִידֶם מִגּוֹי,
וְלֹא-יִזְכַּר שֵׁם-יִשְׂרָאֵל עוֹד: ו כִּי נִזְעַצוּ לֵב
יַחֲדוּ, עָלֶיךָ בְּרִית יִכָּרְתוּ: ז אֲהֲלִי אֲדוֹם
וַיִּשְׁמַעֲאֵלִים, מוֹאֵב וְהַגָּרִים: ח גָּבַל וַעֲמֹן
וַעֲמָלֶק, פָּלְשֶׁת עִם-יִשְׂבִּי צוּר: ט גַּם-אַשּׁוּר
נִלְוָה עִמָּם, הָיוּ זְרוּעַ לְבְנֵי-לוֹט, סָלָה:
י עֲשֵׂה-לָהֶם כְּמִדְיָן, כְּסִיסְרָא כִּיבִין בְּנַחַל

קִישׁוֹן: י״ נִשְׁמְדוּ בְּעֵין-דָּאָר, הָיוּ דִמְן
 לְאֲדָמָה: י״ שִׁיתְמוּ נְדִיבֵמוּ כְּעָרֵב וְכִזְאָב,
 וְכִזְבַּח וְכִצְלָמָנֶע כָּל-נְסִיכָמוּ: י״ אֲשֶׁר
 אָמְרוּ, נִירְשָׁה לָנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים:
 י״ אֱלֹהֵי, שִׁיתְמוּ כַּגְלָגֵל, כְּקֹשׁ לְפָנֵי-רוּחַ:
 כִּי אֵשׁ תִּבְעַר-יַעַר, וְכִלְהָבָה תִּלְהַט הָרִים:
 כִּן תִּרְדָּפֶם בְּסַעְרָה, וּבְסוּפְתָהּ תִּבְהַלֶּם:
 י״ מִלֵּא פְנִיָּהֶם קָלוֹן, וַיִּבְקְשׁוּ שְׁמָהּ, י״:
 י״ יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ עַד־יַעַד, וַיַּחֲפְרוּ וַיֹּאבְדוּ:
 י״ וַיֵּדְעוּ כִּי-אַתָּה שְׁמָהּ י״ לְבַדָּהּ, עָלִיוֹן
 עַל-כָּל-הָאָרֶץ:

קריאת כנסת ישראל ממעמקים על הציפיה לגאולה

קל א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, מִמַּעַמְקִים קָרָאתִידָה,
 י״ בְּאֲדָנִי, שְׁמָעָה בְּקוֹלִי, תִּהְיֶינָה
 אֲזִנֶּיךָ כְּשִׁבּוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: ג אִם-עוֹנוֹת

תִּשְׁמְרֵיהָ, אֲדֹנִי, מִי יַעֲמֹד: ׀ כִּי־עַמָּךְ
 הִסְלִיחָה, לְמַעַן תִּנָּרָא: ׀ קוֹיֹתִי, יִי, קוֹנֵתָה
 נַפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִּי: ׀ נַפְשִׁי לֹאֲדֹנִי,
 מַשְׁמָרִים לְבָקֶר, שְׁמָרִים לְבָקֶר: ׀ יַחַל
 יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי, כִּי־עַם־יִי הַחֶסֶד, וְהַרְבֵּה
 עֲמוֹ פְדוּת: ׀ וְהוּא יַפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל
 עוֹנוֹתָיו:

נאמר על מלחמת גוג ומגוג, שיפלו אז רבים מפושעי ישראל ויישארו צדיקי הדור
 קמב ׀ מִשְׁכִּיל לְדָוִד, בְּהִיּוֹתוֹ בַּמַּעֲרָה
 תִּפְלָה: ׀ קוֹלִי אֱלֹהֵי אֲזַעֲקָה, קוֹלִי
 אֱלֹהֵי אֶתְחַנֵּן: ׀ אֲשַׁפֵּךְ לְפָנָיו שִׁיחִי, צָרָתִי
 לְפָנָיו אֶגִּיד: ׀ בְּהִתְעַטֵּף עָלִי רוּחִי, וְאַתָּה
 יִדְעָתָּ נְתִיבָתִי, בְּאַרְחֵי־זוֹ אֶהְלֶךְ, טָמְנוּ פֶּחַ
 לִי: ׀ הִבִּיט יָמִין וְרָאָה וְאִין־לִי מִכִּיר, אֲבָד
 מָנוֹם מִמֶּנִּי, אִין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי: ׀ וְעָקַתִּי

אֱלֹהֵי-יִי, אָמַרְתִּי אֶתָּה מַחְסִי, חֲלָקִי בְּאֶרֶץ
הַחַיִּים: ֹהֲקָשִׁיבָה אֶל-רַנָּתִי, בִּי-דִלּוֹתִי
מָאֹד, הֶצִּילַנִי מִרְדְּפִי, כִּי אֶמְצֹו מִמֶּנִּי:
הִ הוֹצִיָּאָה מִמֶּסְגֵּר נַפְשִׁי, לְהוֹדוֹת אֶת-
שְׁמֶךָ, כִּי יִכְתְּרוּ צַדִּיקִים, כִּי תִגְמַל עָלַי:

המזמור שחיבר דוד בשביל המנצח במקדש. דגלו של המאמין - הבטחון בה'

כ א לַמִּנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד: ב יַעֲנֶה יִי בְיוֹם
צָרָה, יִשְׁגָּבֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: ג יִשְׁלַח-
עֲזָרָךָ מִקֹּדֶשׁ, וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ: ד יִזְכֹּר כָּל-
מִנְחָתֶיךָ, וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשָׁנָה סֶלָה: ה יִתֵּן-לְךָ
כָּל־בָּבֶדְךָ, וְכָל-עֲצָתְךָ יִמְלֵא: ו נִרְנָנָה
בִּישׁוּעָתְךָ, וּבְשֵׁם-אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל, יִמְלֵא יִי
כָּל-מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: ז עֲתָה יִדְעָתִי כִּי הוֹשִׁיעַ יִי
מִשִּׁיחוֹ, יַעֲנֵהוּ מִשְׁמִי קֹדֶשׁוֹ, בְּגִבּוֹרוֹת יִשַׁע
יְמִינוֹ: ח אֱלֹהֵי בָרֶכֶב וְאֱלֹהֵי בַסּוּסִים, וְאַנְחָנוּ

בְּשֵׁם־יְיָ אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: ־הַמָּה כָּרְעוּ וְנִכְּלוּ,
וְאֲנַחְנוּ כִּמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד: ־יְיָ, הוֹשִׁיעָה,
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיום־קִרְאָנוּ:

מזמור תודה לה'. וצריך לאומרו בנגינה ובשמחה שכל השירות והתשבחות
עתידות להתבטל חוץ ממזמור זה

ק א מְזֻמֹּר לְתוֹדָה, הָרִיעוּ לִי כָּל־הָאָרֶץ:
ב עֲבְדוּ אֶת־יְיָ בְּשִׂמְחָה, בָּאוּ לִפְנֵי
בְּרִנָּה: ־דַּעוּ כִּי־יְיָ הוּא אֱלֹהִים, הוּא עֲשָׂנוּ
וְלוֹ אֲנַחְנוּ, עָמּוּ וַצֵּאן מִרְעִיתוֹ: ־בָּאוּ
שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה, חֲצֹרְתָיו בְּתִהְלָה, הוֹדוּ לוֹ,
בְּרִכּוֹ שְׁמוֹ: ־כִּי־טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ,
וְעַד־דֹּר וָדֹר אֲמוֹנָתוֹ:

תַּפְלָה לַחַיִּישׁ בִּיאַת מַשִּׁיחַ בֶּן-דָּוִד

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּחֲמוֹל
עַל עַמְּךָ, וְרַחֵם עַל נַחֲלֶתְךָ, וַיֵּצֵא חֹטֵר מִגֹּזַע יִשְׂרָאֵל, וְנִצֵּר
מִשְׁרָשָׁיו יִפְרָה: וְנַחֵה עָלָיו רוּחַ יי, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה,
רוּחַ עֲצָה וְגִבּוֹרָה, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יי. כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא
תּוֹרָה, וְדַבֵּר יי מִירוּשָׁלַיִם: וּבִישׁוּעָתְךָ תִּרְוֹם מִלִּפְנֵינוּ,
וְתִגְבִּיחַ קֶרֶן מַשִּׁיחַ בֶּן-דָּוִד עִבְדְּךָ, וְנִתַּת מַהוֹרֶךְ עָלָיו.
גָּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתְךָ, חוֹד וְחֹדֶר תִּשְׁוֶה עָלָיו: מֶלֶךְ
בִּיפְיוֹ תַּחֲזִינָה עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לִבֵּנוּ. וְתִמְלֹךְ אֹתָהּ הוּא
יי אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה עַל כָּל מַעֲשִׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשְׁךָ, בְּכַתוּב בְּדִבְרֵי קִדְשְׁךָ:
יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּיָהּ: וְנֹאמַר:
כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמִיִּשְׁלַב בְּגוֹיִם: וְעַל מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן
לְשִׁפּוֹט אֶת הָרָע עָשׂוֹ. וְהִיתָה לִי הַמְּלוּכָה: וְהִיא יי לְמֶלֶךְ
עַל כָּל הָאָרֶץ. בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד:

שׁוֹעֲתָנוּ קִבֵּל, וְשִׁמְעַע צַעֲקָתָנוּ, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת (שק"ו צי"ת)

יְהִי לְרָצוֹן אֲמַרֵּי כִּי, וְהִגִּיּוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

יש עבודה לאדם
להרגיש שכל הגדרת
חיי האדם היא חסד ה'
ועל-ידי השגה זו נשמר
האדם תמיד בטוהרה
הגה"צ הרב דב הכהן קוק שליט"א

בְּרָכוֹת שֵׁשׁ לִזְמַר בְּעֵת רְאִיַּת פְּנֵי מֶלֶךְ הַמַּשְׁוִיחַ

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֵל וְשֹׁדָד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחֲחִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעְנוּ לַזְמַן הַזֶּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחֲלַק מַחְבֵּמָתוֹ לִירֵאָיו:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחֲלַק מַכְבוֹדוֹ לִירֵאָיו:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם חֲכָם הָרָזִים:

(נִלְקַח מִשּׁוּ"ת לֵב חַיִּים ח"ב סִימָן מ"ב)